

NIEUWSBRIEF WOONZORG

Elisabeth Stift

't Sjtiftnuits

5e JAARGANG • NR. 57 • NOVEMBER 2025

't Sjtiftnuits is de maandelijkse nieuwsbrief van Woonzorg Elisabeth Stift voor bewoners, vrijwilligers en andere betrokkenen en geïnteresseerden.

IN DIT NUMMER O.A.

INTERVIEW

Klaus Bakker	1
Bloemetje van de maand	2
Vaste Activiteiten	2
Week tegen Eenzaamheid	3
Zitbank	4
MIJMERING Herfstige gedachten	4
Bewonersraad	4
Gedicht	4

Klaus Bakker hoopt op een beetje rust

Een van de nieuwe bewoners van 't Stift is Klaus Bakker. Op woonetage 1 hoopt hij vooral op 'een beetje rust'. Niet vreemd, want zijn leven blijkt in meerdere opzichten één grote reis.

Door zijn jaren in Afrika en verschillende plekken in Nederland, kijkt hij ook heel anders naar de felle discussies rond emigratie en vluchtelingen. De verharding van de maatschappij doet hem zichtbaar pijn. 'Was het nog maar de tijd van vadertje Drees, waar onder andere de AOW werd ingevoerd.'

Op 25 april 1940 (vlak voor het uitbreken van de oorlog) werd hij geboren in de Indische Buurt in stadsdeel Amsterdam-Oost. Het betrof een nieuwbouwwijk, die in 1933 was gerealiseerd. Klaus groeide op in een gezin van vier kinderen, waarvan zijn zus nog leeft. De voornaam van Klaus en onder andere zijn oudste broer Günther had te maken met zijn moeder: 'Die woonde oorspronkelijk in een dorpje, net

buiten Berlijn, dat naderhand door de Russen werd gebombardeerd. Tijdens de crisisjaren trok zij als jongedame naar het toen rijkere Nederland. Zij ging bij joden in het huishouden werken. Onder andere aan het Waterlooplein.'

Lees verder op pagina 2

COLOFON

't Sjtiftnuits

REDACTIE

Jos Schleepen, Wil Wagenvoort

LAYOUT Karin Veldkamp

CORRESPONDENTIE

Hammolenweg 7, 6466 XT Kerkrade
info@woonzorgelisabethstift.nl

INTERVIEW Klaus Bakker

(vervolg pagina 1)

De oorlogsjaren en de periode na de bevrijding waren zwaar, armoe-dig. Op school hadden de kinderen hooguit een lei en een griffel en het eten bestond vaak uit bananen en brood. Klaus ging na de lagere school naar het Voortgezet Lager Onderwijs (VGLO) en werkte op zijn vijftiende al bij de KNSM, De Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij. Hij werd leerling schilder in de werkplaats van de Stoomboot Maatschappij (bij het technisch personeel) en volgde 's avonds de ambacht-school. Warme herinneringen aan zijn jeugd waren de momenten dat hij met zijn hengeltje richting Zuiderzeepark ging, om daar vanaf een bruggetje te vissen op onder andere karpers en paling.

Een zus van zijn vader ging in 1957 met man en kinderen emigreren naar Zuid-Afrika. Even later gevolgd door zijn oudste broer. Door de correspondentie werd het gezin Bakker in Amsterdam zodanig enthousiast dat in oktober 1959 dezelfde keuze werd gemaakt. De reis was een hele onderneming: 'We

gingen met de Zuiderkruis naar Kaapstad. Die zeereis duurde 21 dagen, gevolgd door een treinreis naar Johannesburg. In het verre Zuid-Afrika werd de 'sub-city' Germiston (tegenwoordig 255.000 inwoners in de provincie Gauteng) de woonplaats van de familie. Daar leerde Klaus zijn eerste echtgenote Lenie Swanenpoel kennen, de moeder van zijn twee dochters Helga (1964) en Ingrid (1967, inmiddels overleden) en oma van de kleinkinderen. Zij overleed op jonge leeftijd aan kanker.

Klaus ging in 1973 voor de eerste keer terug naar Nederland en ging aan de slag in Venray bij de metaalwarenfabriek Inalfa. Vijf jaar later pakte hij zijn boeltje op en ging terug naar Zuid-Afrika. Daar kreeg hij een baan bij een staalfabriek en groeide uit tot supervisor.

Als single ging hij in 1986 terug naar Nederland om hier te werken in de bouw in de regio Maastricht. Het waren lange dagen, vooral ook om de ww-uitkering in de winter-tijd te compenseren. Hij plaatste een contactadvertentie om aan een 'maatje' te komen. Dat werd Christa Notermans... en zo

verhuisde Klaus van de Pottenberg in de Limburgse hoofdstad naar de Slakstraat in Bleijerheide te Kerkrade. Christa overleed in 2011 eveneens aan de gevreesde ziekte en straatgenoot en huisvriendin Billa Göttgens werd zijn derde en huidige partner.

Daar in de Slakstraat heeft Klaus, die vroeger al genoot van de natuur en onder andere hagedissen ving, als hobby vogels gekweekt en gesleuteld in een garage in de Slakstraat. Door een operatie en lichamelijke klachten werd het moeilijker om in een groot huis te leven en kwam 't Stift als alternatief in beeld.

Vaste activiteiten

Activiteiten Comité

Voor bewoners van 't Stift en andere belangstellenden is er vanaf eind oktober een vast activiteitenprogramma.

Op maandagmorgen vindt vanaf 10.30 uur een wandeling plaats. Als de weergoden het toelaten is op dinsdagmiddag vanaf 14.00 uur buiten Jeu de boules.

Nieuw is het sporten in de kapel, op donderdag tussen 9.30 en 10.30 uur. Dankzij een subsidie van de gemeente, wordt dit begeleid door een professionele kracht van Levanto/Novizorg.

Op woensdagmiddag is uiteraard het keukentafelgesprek met Jos Schleepen en met name op maandag- en dinsdagmiddag worden spelletjes gespeeld in de keuken van woonetage 1.

Het bloemetje gaat deze maand naar **Jos Mager**. Velen kennen hem als de man die elke vrijdag in onze tuin werkt, maar hij neemt ook de verantwoording bij de distributie van de maaltijden.

Het is iemand die van alle markten

thuis is en zijn taken correct en met veel respect voor de bewoners uitvoert. Jos, bedankt en gefeliciteerd met dit welverdiend bloemetje.

Het Bloemetje van de Maand komt tot stand m.m.v. Bloemenhuis Westland in Kerkrade. Suggesties zijn welkom.

Week tegen Eenzaamheid

't Tieëkezinge' was weer een geweldig succes

De aftrap van de *Week tegen Eenzaamheid* deed muziektherapeut Els Sanders. Als geen ander weet zij mensen te enthousiasmeren om te zingen en te 'sjoenkele'.

Het was volle bak, dus een perfecte ambiance voor het 'Tieëkezinge'! Bekende en minder bekende liedjes werden, met muzikale begeleiding van Els en Frieda, uit volle borst meegezongen. Een geslaagde middag, Els en Frieda, bedankt!

Lekker smikkelen

Een groot deel van de bewoners werd op vrijdag 26 september extra verwend. 's Middags vond er namelijk een driegangdiner plaats *By Iris*. Dit in het kader van de Week tegen de Eenzaamheid en de start van het 150-jarig bestaan van het Stif. Gastvrouw Iris liet de aanwezigen kiezen uit drie soorten soep, een pastetje of zuurvlees en een toetje: Ijs met karamel, aardbeien of chocolade.

Bloemen van stof

Maandagmiddag 29 september was de kapel gereserveerd voor de creatieven onder ons.

Bloemen maken van stof is niet zo gemakkelijk als het lijkt, juist daarom is het bijzonder dat de deelnemers op het einde van de middag konden pronken met hun creaties. Tessie Crombach van de Vrije Academie Kerkrade stond iedereen met raad en daad bij. In een ontspannen sfeer bezorgde zij de aanwezigen een supergezellige middag.

Tessie Crombach genoot haar opleiding genoten aan de Kunstacademie in Maastricht. Haar eerste specialisatie was mode en met name het maken van theaterkleding, maar al gauw ontdekte ze andere kunstvormen zoals o.a. het werken met klei, keramiek en duurzame materialen.

Tessie heeft een eigen bedrijf (*Creative Concepts by Tess*) en steekt veel tijd in de bewustwording van hergebruik van circulaire voorwerpen en met name van plastic. Fijn dat ze er was en hopelijk is het niet de laatste keer geweest!

Sportmiddag

Op dinsdag vond het eerste *Bewegen voor senioren* plaats. Onder begeleiding van Kim Meijboom werd er met veel plezier bewogen. Zowel bewoners van Elisabeth Stif als senioren van buitenaf waren enthousiast over deze sessie. Tegelijk was er een Jeu-de-Boules-treffen, waar we in 't Sijtnuits van september al aandacht aan hebben besteed.

Keukentafelgesprek

De afsluiting van de week was het keukentafelgesprek. Jos sprak met bewoners over verleden, heden en toekomst. Een fijn gesprek, waarin enkele mensen ook over hun jeugd spraken. En zoals altijd waren de 'zijstraatjes' van het gesprek doordrenkt met humor. En iedereen weet, lachen is gezond!

Nawoord

Behalve in het weekend waren er elke dag activiteiten. De mensen die op allerlei manieren mogelijk maakten verdienen onze dank. Wel jammer dat deze activiteiten, met uitzondering van 't Tieëkezinge, matig zijn bezocht. Als activiteiten niet aanspreken of het tijdstip een belemmering is, laat dat weten. De *Week tegen Eenzaamheid* is er voor iedereen. En als je die benaming je niet past, maak er dan *Week van Saamhorigheid* van en doe mee!

Zitbank bij ingang bewoners

Bij de ingang, richting By Iris en de lift, is een zitbank geplaatst. Deze is met de hand gemaakt door bewoner Leon Wijnands.

De tweezitter staat in de nis waar de afgelopen jaren een kerstboom stond. Die moet binnenkort een andere plaats krijgen. De bank is in eerste instantie bedoeld voor bewoners om comfortabel en beschut te kunnen wachten op taxi, busje of particulier vervoer. Al enkele jaren is gepleit voor een zitgelegenheid op die plek en nu is het dan zover.

Hier heeft Leon Wijnands het trouwens niet bij gelaten. Ook bij de Jeu de Boules baan staan nu een zitbank en twee tafels. Om spullen neer te leggen en consumpties als koffie, thee of chocolmelk gastvrij op te dienen.

Bewonersraad

18

De bewonersraad van 't Stift vindt plaats op **dinsdag 18 november**.

De vergadering is in de kapel en begint om 10.30 uur. Bestuurslid

Frans Driessen is traditiegetrouw de man die de touwtjes soepel in handen heeft. Bewoners krijgen een uitnodiging met de agendapunten.

MIJMERING door Jos Schleepen *Herfstige gedachten*

Als begin september de pepernoten in de rekken worden uitgestald, weten we dat de zomer voorbij is en de herfst zijn intrede heeft gedaan.

De natuur wordt dan geteisterd door storm, regen, maar vooral door de mens. Nog voordat de natuur zijn werk kan doen, heeft de mens al alles gekortwiekt. Soms vraag ik me dan wel eens af of planten, struiken en bomen in de tuin, niet het recht op een natuurlijke dood hebben.

Zelf zit ik in de herfst van mijn leven. Vele levensstormen heb ik doorstaan en mijn lichaam en geest zijn al een klein beetje verkleurd. Gelukkig ben ik nog niet verdord en afgestorven!

Mijn gedachten gaan terug in de tijd. Melancholisch en kritisch kijk ik dan terug op mijn leven, wetende dat het nog niet klaar is. En als ik dan de balans op maak, is deze heel positief. Op zo'n moment ben ik trots en nomineer mezelf voor de Oscar voor mijn levenswerk.

Je moet toch wat!

Ja, de levensherfst heeft aan mijn deur geklopt. Een mooie, lieve en kleurige herfst, waar ik hopelijk nog lang van kan genieten.

Mensen lot

lopend op de straat van ontoereikendheid
en kijkend door het glas van voorzienigheid
beleven wij, vroeg of laat, toch allemaal
het einde van menselijke grootheidswaan

